

Ensimmäinen luku (jossa katsellaan ehkä hiukan harmissaankin taaksepäin)

”Luultavasti myrskyjä on vain siksi, että niiden jälkeen saataisiin auringonnousu.”
(Muumipapan urotyöt)

Myrskyjä on monenlaisia. Sellaisena voi pitää tätä keväällä turhan virkeää virustakin, joka sotki ja sekoitti aika monta asiaa. Peruutti muutaman takuuvarmasti mukavan yhteisen retken, nimittäin Klovharuun ja Naantaliin sekä siirsi virallisen Vuosikokouksen (vaikkakin siinä lopulta kävi paremmin kuin hyvin). Ja retketkin jäivät valmiiksi hyvin suunniteltuina odottamaan toteutusta, kunhan tämä koronapelu joskus kokonaan loppuu. Ja loppuahan se - auringonnousua on jo nähtävissä...

Sitä ennen ehdimme onneksi kokea monenmoista kivaa ja inspiroivaa yhdessä. Tammikuussa kokoontui aika iso joukko pyöreän pöydän ympärille lukuiltaan Toven lapsuuden maisemissa Luotsikadulla. Maija Heikkilä oli valmistellut luettavaa, pohdittavaa ja katseltavaakin Toven kaupunkielämäkuvauksista. Ilta oli taianomaisen hauska. Maaliskuussa kävimme yhdessä Emma Klingenbergin Tove-visediktaren konsertissa Svenskanissa. Ennen konserttia istuimme tietysti kahvilassa virvokkeiden ja vilkkaan keskustelun merkeissä. Jo se virkisti mahdottomasti! Ja Emma Klingenbergin lauluista ja välipuheista suorastaan hurmaannuimme.

Vielä ennen pandemian alkua Tukholman Fotografiskassa järjestetyssä ensimmäisessä Tove Jansson-festivaalissakin seuralla oli piskuinen, mutta innokas edustus (tietysti!). Me lahden toiselle puolelle jääneet saatoimme nauttia festivaalista netin välityksellä. Se toimi hienosti! Ryhmä ehti retkellään vielä tutustua toisen sanataiturin, Astrid Lindgrenin, kotimuseoonkin.

Toinen luku (jossa eletään tätä päivää ja ollaan jo innoissaan)

Toven Jansson -seuran virallisista virallisin vuosikokous pidettiin eräänä melkein sateettomana heinäkuun alkupäivänä Tove Janssonin puiston nurmikolla. Paikalla 12 iloista jäsentä. Heti kun päätösvaltaisuuksista, vastuuvapauksista ja sun muista tilinpäätöksistä oli päästy, puhuttiin mukavia ja nautittiin runsaista eväistä. Nykyinen jäsenmaksu oli kaikkien mielestä juuri kukkarolle sopiva, joten siihen ei puututtu sen enempää. Vanhan hyvän hallituksen, Annikki Vähätalo (pj), Elina Melander, Eva Monthen, Marita Koskinen, Liisa Vähäkylä, Katri Parantainen ja Kati Repo lisäksi hallitukseen valittiin uusi, parillakin tavalla vanha jäsen, Marja Hautaluoma.

”Kenelläkään ei ole sen hauskeempaa kuin mitä hän itse itselleen järjestää” (Hemuli, joka rakasti hiljaisuutta). Tämä hallitus lupaa järjestää hauskaa myös muille! Tietysti turvavälit ja käsidesit ja muut huomioiden...

Kolmas luku (jossa tähytään tulevaisuuteen ja nähdään iloisia asioita)

Sunnuntaina 9.8. klo 13 alkaen ovat seuran perinteet jälleen kunniaansa, kun kokoonnumme juhlimaan Toven syntymäpäivää hänen kotiovelleen Ullanlinnankatu 1. Kuinkahan monennen kerran jo? Mukaan tarvitset vain auringonkukan ja juhلاميelen. Luvassa on varmaankin taas tasokasta luentaa, hyvää seuraa ja yhdessäoloa. Ja trendikästä ulkona juhlimista - satoi tai paistoi. Ja jos houkuttaa voi siirtyä tietysti jollekin terassille (rohkeimmat jopa sisätiloihin) syntymäpäiväjuomia ja -kakuja maistelemaan. Muistakaahan vetää lippu salkoon! Sitä suosittaa nyt sisäministeriökin Toven ja suomalaisen taiteen kunniaksi.

”Minä en voi olla tanssimatta. Teidän pitäisi tehdä samoin.” (Muumilaakson marraskuu).

Mikäli virus pysyttelee aisoissa, pääsemme yhdessä elokuvaan, kun odotettu Tove-elokuva saa ensi-iltansa lokakuussa ja saamme nähdä Alma Pöystin tulkinnan meidän Tove-stamme. Jännittävää! Ensimmäinen traileri ilmestyi kesäkuun lopulla. Sen seurassa voi yrittää viihtyä leffailtaan asti.

”Ja vaikka onkin kauhean vaarallista puhua salaisista unelmistaan” (Hemuli, joka rakasti hiljaisuutta) on pakko kertoa, että hallituksella on jo monia ideoita, joita se kokoontuu elokuun alussa pohtimaan.

Ihan itsekseen ja omalla vastuulla tietysti kannattaa loppukesästä käydä katsomassa, vaikka Toven ja Tuulikin kovia kokenutta Victoria-venettä Merimuseossa Kotkassa tai tutustua Kansallismuseossa 14.8. alkaen Rohkeus, rakkaus, vapaus -näyttelyyn, jossa tehdään matka muumien elämänarvoihin ja filosofiaan. Wasa Teaternilla on vielä muutama esitys ”Det osynliga barnet”-näytelmästä; yksi jopa Espoossa syksyn aikana. Ja ihan varmaa ainakin on, että Taiteilijakoti Erkkolan näyttely Muumeja ja maalauksia -näyttely on avoinna 20.9. asti Tuusulan Rantatiellä.

Första kapitlet (där det tittas bakåt - kanske också rentav lite irriterat)

”Stormar, ack. Meningen med dem är antagligen att man ska få en soluppgång efteråt.”
(Muminpappas memoarer)

Det finns olika stormar. Som en sådan kan man tolka detta onödigt pigga virus som på våren räddade till ganska mycket. Inhiberade några garanterat trevliga gemensamma utflykter, nämligen Klovharu och Nådendal, samt sköt upp det officiella Årsmötet (fast det till sist gick mer än väl). Och utfärderna är färdigplanerade att förverkligas bara detta corona-spel är helt slutspelat. Och visst slutar det – soluppgången syns redan...

Före det här hann vi lyckligtvis vara med om mycket kiva och inspirerande tillsammans. I januari samlades en hel del vid ett runt bord i Toves barndomskvarter på Lotsgatan för en läskväll. Maija Heikkilä hade förberett texter att läsa, fundera över och också titta på ur Toves stadsskildringar. Kvällen var magiskt rolig. I mars gick vi tillsammans på Emma Klingenbergers konsert ”Tove visdiktaren” på Svenskis. Före konserten satt vi naturligtvis på caféet med förfriskningar och förde

livliga diskussioner. Redan det piggade upp ordentligt! Och Emma Klingenbergers sånger och mellansnack var fascinerande.

Före pandemins början hade vi (naturligtvis!) ännu en liten men ivrig representation på den första Tove Jansson-festivalen på Stockholms Fotografiska. Vi som blev kvar på andra sidan kunde njuta av festivalen via nätet. Det fungerade utmärkt! Gruppen hann ännu också på sin resa bekanta sig med en annan ordkonstnär, Astrid Lindgrens hemmuseum.

Andra kapitlet (där man lever idag och är ivriga)

Tove Jansson-sällskapets allra officiellaste årsmöte hölls en nästan regnfri dag i början av juli på gräsmattan i Tove Jansson parken. På plats var 12 glada medlemmar. Genast då beslutsmässighet, ansvarsfrihet och dylikt var avklarat talades det trevligheter och njöts av dryga matsäckar. Den nuvarande medlemsavgiften är just lämplig för plånboken så den rördes inte desto mera. Förutom den gamla goda styrelsen Annikki Vähätalo (ordf), Elina Melander, Eva Monthén, Marita Koskinen, Liisa Vähäkylä, Katri Parantainen och Kati Repo valdes ännu en styrelsemedlem Marja Hautaluoma.

”Men man har inte roligare än man gör sig.” (Hemulen som älskade tystnad)

Den här styrelsen lovar att ordna roligheter också för andra! Naturligtvis med hänsyn till säkerhetsavstånd och handdesinfektion och annat...

Tredje kapitlet (där det kikas mot framtiden med glada saker i synfältet)

Söndagen 9.8. med början kl 13 håller vi oss igen till traditionerna då vi samlas för att fira Toves födelsedag vid hennes hemdörr på Ulrikasborgsgatan 1. För vilken gång i ordningen? Med behövs bara en solros och feststämning. Det utlovas säkert igen högklassiga texter, trevligt sällskap och gemenskap. Och trendriktigt festande utomhus – i regn eller sol. Och om det känns lockande kan man naturligtvis flytta sig till någon terrass (de modigaste rent av inomhus) för att smaka på födelsedagsdrycker och -kakor. Kom ihåg att hissa flaggan! Det rekommenderar nu inrikesministeriet till Toves och den finska konstens ära.

”Inte ska ni tacka mig, svarade Mymlan. Jag kan inte låta bli. Ni borde göra likadant!” (Sent i november)

Ifall viruset håller sig i schack får vi tillsammans gå på bio då den efterlängtrade Tove filmen får sin premiär i oktober och vi får se Alma Pöystis tolkning av vår Tove. Spännande! Den första trailern publicerades i slutet av juni. I dess sällskap kan man försöka ha trevlig fram till biokvällen.

”Och det är så hemskt farligt att gå och tala om sina hemligaste drömmar lite för tidigt.” (Hemulen som älskade tystnad)

är det nödvändigt att berätta att styrelsen redan har många fler ideer att överväga då den träffas i början av augusti.

Alldeles själv och på eget ansvar lönar det sig under sensommaren att se tex Toves och Tuulikkis hårt erfarna båt Victoria på Havsmuseet i Kotka eller bekanta sig från och med 14.8. med Nationalmuseets utställning "Mod, kärlek, frihet"; en magisk resa till muminvärlden livsvärden och filosofi. Wasa Teater har ännu några föreställningar av pjäsen "Det osynliga barnet", en rentav i Esbo under hösten. Och alldeles säkert är åtminstone att Konstnärshemmet Erkkolas utställning Mumintroll och målningar är öppen till 20.9. på Tusby Strandväg.

Pärjäämmekö näillä, vaikka seuran yhteisiä tapaamisia alkaakin jo olla ikävä!

Klarar vi oss med det här fast vi redan längtar efter sällskapetets gemensamma sammankomster!

Päivänkakkara korvan takana

Med en prästkrage bakom örat

Tove Jansson -seuran hallitus

Tove Jansson sällskapetets styrelse